

Ved Endringsforslaget Nr. 13 jfr. 44 (som er tiltraadt af Udvalgets Medlem Neergaard) tilsigtes det at bevare for Skipperne den dem efter den nuværende Lovgivning tilkommende Ret til uden Næringsadkomst at følge af deres Ladning. Under de vanskelige Forhold, hvorunder Ejerne af mindre Sejlskibe nu til Dags arbejde, har Mindretallet ikke fundet, at der er Anledning til yderligere at besværliggøre dem deres Næringsvej.

Ogsaa ved Endringsforslaget Nr. 18 jfr. 80, skal kun fastholdes hvad der er nu gældende Ret.

Endringsforslaget Nr. 19 jfr. 79 synes at være en naturlig Følge af den i Fjor vedtagne Lov om Formueforholdet mellem Egtefæller. Særlig ubilligt har det forekommet Mindretallet at berøve en ugift myndig Kvinde en hende tilkommende Næringsadkomst, fordi hun indgaar Egteskab.

Endringsforslaget Nr. 26, jfr. 28, skal kun bevare den Haandværkere og Fabrikanter ifølge Næringsloven af 1857 tilkommende Ret til at have flere Udsalgssteder for deres Produkter.

Ved Endringsforslaget Nr. 52 vil Mindretallet lette og billigøre (maa Bygningsarbejder paa affides liggende Steder paa Landet.

Endringsforslagene Nr. 53 og 54 ere Konsekvenser af Endringsforslagene Nr. 26 og 28, og ved

Endringsforslagene Nr. 55 og 57 skal fastholdes den Frihed Fabrikanterne nu have til ogsaa inden for det saakaldte „Læbælte“ at anlægge og drive deres Fabrikker.

Ved Endringsforslaget Nr. 69 ønsker Mindretallet at fikre Landbefolkningen en nem Afgang til adskillige Artikler, som kræves i den daglige Husholdning.

Endringsforslaget Nr. 72 skal afværge den — som det forekommer Mindretallet — ganske urimelige Begrænsning af Høkeres Ret til at købe deres Varer, hvor de kunne faa dem bedst og billigst.

For saa vidt ovennævnte Mindretallet ikke har ment at kunne tiltræde de af Fler-
tallet under Nr. 46 og 47 stillede Endrings-
forslag, er Grunden ikke den, at Mindretallet

skalde miskende det ønskelige og retfærdige i, at den, der driver Næring i en Kommune uden der at have Bopæl, kommer til at svare en Del af sin kommunale Stat til denne Kommune. Men Mindretallet mener, at hertil sigtende Lovbestemmelser maa fremtræde som et Led i en almindelig Lovgivning om den mellemkommunale Bæftning, og at der ikke i en Lov, der alene handler om Næringsdrift, særlig om Betingelserne for Udøvelsen af bunden Næring, bør gives saadanne mellemkommunale Skattebestemmelser, medens alle andre Virksomheder udflydes til mellemkommunal Skattebehandling ved senere Sejlighed. Fler-
tallets Forsøg paa, ved det subsidære Forslag under Nr. 47 at indføre en almindelig kommunal Næringsstat for hele Landet af al bunden Næring, rammes ganske vist ikke af den Anse, der med Føje kan rejses mod Fler-
tallets principale Forslag under Nr. 46, nemlig at det medfører en Dobbeltbæftning. Men ligesom der formentlig overhovedet maa næres Betænkelse ved Gennemførelsen af en Næringsstat, saaledes finder Mindretallet det ganske utilraadeligt at forsøge paa at gennemføre en saa vidtrækkende og vanskelig Foranstaltning ved en enkelt Paragraf i et Lovforslag som det foreliggende.

Derimod har Mindretallet kunnet tiltræde Forslagene til § 8 og en ny § 9 (Endringsforslagene Nr. 22 og 23) saaledes som disse Forslag nu af Fler-
tallet ere blevne omændrede.

Mindretallet finder sig foranlediget til at gentage sit Forbehold fra i Fjor med Hensyn til de saakaldte „Læbælter“, idet disse kun yde Købstæderne en illusorisk, ja i mange Tilfælde skadelig Beskyttelse.